

Rozhledy matematicko-fyzikální

Dušan Jedinák

Listy z kalendára. Max Planck

Rozhledy matematicko-fyzikální, Vol. 83 (2008), No. 2, 25–26

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/146246>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 2008

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ*:
The Czech Digital Mathematics Library <http://dml.cz>

s ohledem na aberaci a měřil dál. Pevně věřil, že paralaxa hvězd se musí projevit, byť bude sebenepatrňejší. I tentokrát měl smůlu – paralaxu do konce života neobjevil, přidal však další objev – nutaci zemské osy.

Když na hranici tehdejší přesnosti – v řádu vteřin – proměřoval polohy hvězd, nalezl další odchylku, tentokrát asi $9''$ od střední polohy hvězd, s periodou dosti dlouhou – téměř 19 let. Jestliže u aberace uplynuly od prvního zjištění k jejímu objasnění tři roky, v tomto případě Bradley pozoroval a měřil 19 let, než se perioda uzavřela.

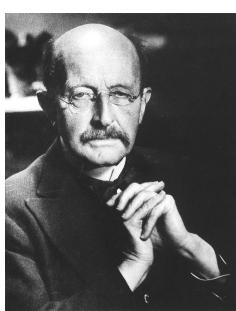
Objev nějakého jevu přímo vybízí k jeho vysvětlení. I příčinu nutace, jak později pohyb nazval, objasnil v podstatě správně. Způsobuje ji Měsíc, jehož dráha neleží v rovině ekliptiky a jejíž průsečnice s ekliptikou opíše pozvolna celý kruh právě za těch 19 let. A protože je Měsíc poměrně blízko Zemi, jeho gravitační působení je na rotující zemské těleso nezanedbatelné. Při podrobnějším objasnění nutace se neobejdeme bez dynamických výpočtů Země jako rotujícího setrvačníku, které berou v úvahu i zploštění Země.

James Bradley, v době, kdy již byl královským astronomem, dosáhl přesnosti pozorování $4''$. I to však bylo málo na nalezení paralaxy, o níž byl celý život přesvědčen*).

Listy z kalendára

Dušan Jedinák, Trnavská univerzita v Trnave

Max PLANCK — (23. 4. 1858 – 4. 10. 1947)

Nemecký fyzik, vyštudoval experimentálnu fyziku a matematiku. Zaoberal sa termodynamikou, optikou i náukou o elektrine. Skúmal súvislosti medzi teplom a mechanickou energiou. Štúdiom základných zákonov termodynamiky a rozborom experimentálnych meraní odvodil (1900) vzorec pre popis žiarenia, ktoré emitujú žeravé telesá. Závislosť bola funkciou teploty telesa. Zdôvodnenie vzťahu však vyžadovalo prijať predpoklad, že žiarenie je vysielané nespojito

*) Velikosti paralax i těch nejbližších hvězd jsou ještě o řád menší.

po malých dávkach energie – kvantách, ktoré majú rovnakú energiu priamo úmernú kmitočtu vyžarovaného svetla ($E = hv$). Konštantu úmernosti h nazval elementárnym kvantom účinku a určil ju s obdivuhodnou presnosťou. Prvý nastolil myšlienku nespojitosťi vyžarovania a pohlcovania energie. Zasiahol do diskusie o filozofii prírodných vied. Uznával, že nespoznávame svet priamo, ale zhromažďovaním, porovnaním a zovšeobecňovaním zmyslových a rozumových skúseností. Po celý život vydržal s presvedčením, že zákony nášho myslenia súhlasia so zákonitosťami, ktoré prijíname z vonkajšieho sveta. Rozumne uvažujúci človek môže tieto zákonitosti vysvetliť čistým myslením. Pochopiteľnosť objektívneho sveta je najväčším zázrakom. Získal Nobelovu cenu (1918).

Z myšlienok

- Vonkajší svet, voči ktorému sme postavení, je čímsi od nás nezávislým, absolútym. Hľadať zákony, ktoré platia pre toto absolútno, sa mi javilo ako najkrajšie vedecké životné poslanie ... Ten, komu je dopriate spolupracovať na budovaní exaktnej vedy, nájde svoje uspokojenie a vnútorné šťastie vo vedomí, že vyskúmal, čo sa vyskúmať dalo, a v tichosti uctieval to, čo sa vyskúmať nedá.
- Základom teoretickej fyziky je uznanie existencie reálnych pochodov nezávislých na zmyslových vnemoch. Toto uznanie musí zostať v platnosti za každých okolností.
- Veda tiež vyžaduje veriaceho ducha. Každý, kto sa seriózne angažoval vo vedeckej práci, konštatuje, že nad vstupom do chrámu vedy je napísané: Musíte mať vieru. Je to vlastnosť, ktorá vedcovi nemôže chýbať.
- Hmota vzniká a udržuje sa len silou, ktorá dáva do pohybu časti atómov a robí z nich najdrobnejšiu slnečnú sústavu atómu ... duch je základ každej hmoty.
- Veda sama o sebe objavuje mravné hodnoty, učí nás predovšetkým pravdivosti a bázni ... Človek potrebuje prírodné vedy pre poznanie, ale náboženstvo pre konanie.
- Nebojím sa nazvať tajomného Stvoriteľa Bohom, tak ako ho nazvali kultúrne národy v predošlých storočiach.
- Tak ako náboženstvo i prírodné vedy potrebujú pre svoju činnosť vieru v Boha. Potom je Boh v náboženstve na počiatku, v prírodných vedách zasa na konci myslenia do hĺbky. Pre jedných je Boh základom, pre druhých korunou výstavby každej svetonázorovej úvahy.